

OKRESNÁ PROKURATÚRA POVAŽSKÁ BYSTRICA
L. Štúra 1, 017 01 Považská Bystrica 1

Číslo: Pv 436/19/3306-140
EEČ: 2-26-623-2024

Považská Bystrica 26.06.2024

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. XXXXX

Trestný čin: zločin: týranie blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a, odsek 3 písmeno d Trestného zákona

Rozhodol: prokurátorka Okresnej prokuratúry Považská Bystrica

Podľa § 215 odsek 1 písmeno b Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvinenej:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX
väzba: nie

ktorá je trestne stíhaná pre trestný čin:

- zločin: týranie blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a, odsek 3 písmeno d Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

XXXXX ako matka troch maloletých detí XXXXX XXXXX a XXXXX, v rodinnom dome v mieste svojho trvalého bydliska, nachádzajúceho sa na adrese XXXXX, XXXXX, po dlhšiu dobu, od presne nezisteného času asi roku 2009, do presne nezisteného času asi do mesiaca júl 2019, kedy následne dňa 20.09.2019 boli deti zverené do dočasnej starostlivosti Detského krízového centra Náruč v Žiline, týmto svojim trom maloletým deťom spôsobovala fyzické utrpenie a psychické utrpenie tým, že ich neprimerane fyzicky trestala udieraním - bitím varechou po rôznych častiach tela, pričom sa opakovane stalo, že varecha bola pri bitke zlomená, ale aj inými predmetmi, keď nemala po ruke varechu, tak aj vešiakom, papučou, aj holou rukou, keď s bitím začala, tak ich nepretržite udierala aj dvadsaťkrát, kým sa nevybila, takéto tresty prichádzali vtedy, keď deti urobili niečo zlé, ale aj za maličkosti, ako napríklad keď nechceli dojesť jedlo, alebo jedli sladkosti, ktoré mali zakázané, alebo keď niečo mame odvrávali, takto bol najviac trestaný maloletý XXXXX, potom

maloletá XXXXX a maloletá XXXXX, XXXXX takto trestala matka - obvinená XXXXX priemerne skoro každý tretí deň, maloletú XXXXX tak tri krát za mesiac, ale stávalo sa, že aj dva až trikrát za týždeň, maloletú XXXXX priemerne tri až štyrikrát v priebehu dvoch týždňov, takýmto trestaním im spôsobovala rany ako modriny, podliatiny, bolestivé pomliaždeniny, ktoré ich bolievali aj niekoľko dní, ale stávalo sa že niekedy aj otvorené krvné rany, maloletá XXXXX už bola naučená tak, že keď mama buchla varechou o stôl, alebo keď videla že ide pre varechu, tak sa postavila a čakala na mieste na bitku, pričom niekedy po bitke od bolesti nemohla ani chodiť, s pribúdajúcim vekom detí, keď bola maloletá XXXXX v siedmom až ôsmom ročníku na základnej škole, kedy v tomto období nastúpila obvinená do zamestnania, sa začala opakovanosť bitiek stupňovať, začali dostávať častejšie a častejšie a okrem toho začala maloletým deťom aj vulgárne nadávať, maloletej XXXXX neustále vyčítala že je tučná, že by mala so sebou niečo robiť, sledovala jej telesnú hmotnosť, čo negatívne vplývalo na psychiku maloletej, stále to mala v hlave a neustále sa snažila schudnúť cvičením, ktorým konaním obvinená u maloletých detí vyvolávala pocit stresu, strachu z budúcnosti, viacročne vystavovala deti neprimeranému fyzickému trestaniu, ktorého frekvencia a intenzita bola častá a vysoká a pre maloleté deti predstavovala stav nepríjemná, ktorý vykazoval stav psychického diskomfortu, ktorý mal dopad na celkovú životnú spokojnosť maloletých a ich vývin a to aj v oblasti pocitu bezpečia a istoty, ktorého sa im nedostávalo od matky, čo u detí viedlo ku vzniku syndrómu CAN (Child Abuse & Neglect) - fyzické týranie.

lebo tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Odôvodnenie:

Vyšetrovateľ Okresného riaditeľstva PZ Pov. Bystrica uznesením ČVS:ORP-332/1-VYS-PB-2019 zo dňa 18.07.2019 podľa § 199 ods. 1 Tr. por. začal trestné stíhanie vo veci zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. d/ Tr. zák. s poukázaním na § 138 písm. j/ Tr. zák.

Vyšetrovateľ Okresného riaditeľstva PZ Pov. Bystrica uznesením ČVS:ORP-332/1-VYS-PB-2019 zo dňa 05.10.2019 podľa § 206 ods. 1 Tr. por. vzniesol obvinenie XXXXX za zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. d/ Tr. zák. s poukázaním na ustanovenie § 138 písm. b/, j/ Tr. zákona na tom skutkovom základe ako je uvedené vo výrokovej časti daného uznesenia.

Po vykonanom dokazovaní vyšetrovateľ PZ predložil na Okresnú prokuratúru Pov. Bystrica vyšetrovací spis s návrhom na podanie obžaloby na obv. XXXXX.

Preskúmala som na vec sa vzťahujúci vyšetrovací spis, v ktorom sú zhromaždené všetky dôkazy zabezpečené v priebehu vyšetrovania za účelom náležité zisteného skutkového stavu v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie v zmysle § 2 ods. 10 Tr. poriadku.

Po tom, ako som starostlivo zvážila všetky okolnosti prípadu, jednotlivo i v ich súhrne podľa § 2 ods. 12 Tr. poriadku, dospela som k záveru, že konanie obv. XXXXX nenapĺňa znaky trestného činu a nie je dôvod na postúpenie veci.

V rámci vyšetrovania boli vypočutí obv. XXXXX, poškodení XXXXX, XXXXX, XXXXX, svedkovia - XXXXX, XXXXX XXXXX XXXXX XXXXX XXXXX, maloletá XXXXX XXXXX XXXXX XXXXX, XXXXX, maloletá XXXXX, maloletá XXXXX XXXXX XXXXX a XXXXX. Do spisu boli zabezpečené listinné dôkazy, a to znalecký posudok XXXXX, znalecký posudok XXXXX, revízny znalecký posudok Ústavu pre znaleckú činnosť v Psychológii a Psychiatrii, s.r.o. Nové Zámky, č. 6/2024 a ďalšie listinné dôkazy.

K vzneseniu obvinenia došlo predovšetkým na základe výpovedí maloletých XXXXX a XXXXX Svedkyne XXXXX a XXXXX do zápisnice o výsluchu svedka – osoby mladšej ako 18 rokov vypovedali dňa 03.10.2019, pred vznesením obvinenia, a popísali skutočnosti tak, ako bol uvedené vo výrokovvej časti uznesenia o vznesení obvinenia. Maloletý XXXXX v ten deň využil svoje právo a ku skutku odmietol vypovedať. Uviedol iba, že to čo sa u nich doma dialo vyšetrovateľa nemusí zaujímať.

Obvinenie bolo vznesené aj na základe výpovedí svedkov XXXXX, asistentky učiteľa na ZŠ Gorazdova v Púchove, maloletej XXXXX, najlepšej kamarátky XXXXX a listinných dôkazov, a to trestného oznámenia ÚPSVAR Pov. Bystrica, ktorého súčasťou boli aj dve fotografie a tri audionahrávky a zabezpečenej sms komunikácie medzi XXXXX a XXXXX V neposlednom rade bolo obvinenie XXXXX vznesené na základe znaleckého posudku XXXXX, znalca z odboru psychológia, odvetvia klinická psychológia detí, ktorí v záveroch znaleckého posudku č. 118/2019 zhrnul, že znaleckým vyšetrením detí XXXXX zistil, že ani XXXXX ani XXXXX nemajú tendenciu k fabulácii hodnotenia seba, alebo situácií a udalostí vyťahujúcich sa k svojej osobe. Nezistil, že by mali zvýšenú tendenciu zveličovať, zľahčovať alebo zamlčovať prežité udalosti. Ich špecifickú psychologickú vierohodnosť vyhodnotil ako zachovanú. Naopak o XXXXX zistil, že má zvýšenú tendenciu k sociálne žiaducim odpovediam, je voči sebe ale aj voči konaniu matky nekritický. Snaží sa maladaptívne správanie matky ospravedlňovať, zľahčovať resp. vyvažovať. Má zvýšenú tendenciu predmetnú trestnú vec zľahčovať a zamlčovať. Jeho špecifická psychologická vierohodnosť je zásadne znížená. U všetkých troch detí znalec zistil psychologickým vyšetrením syndróm CAN /Child abuse & Neglect/ - fyzické týranie konkrétne neprimerané fyzické trestanie, ku ktorému dochádzalo opakovane po dlhšie časové obdobie, posledné dva roky dochádzalo k častejšej frekvencii týchto neprimeraných fyzických trestov. V čase vyšetrenia deti vykazovali doznievajúcu adaptačnú poruchu so zmiešanou úzkostnou a depresívnou reakciou, pričom ide o psychickú reakciu maloletých detí na príkorie resp. neprimerané fyzické trestanie, ktorému boli vystavované zo strany matky. Konaním matky bolo maloletým spôsobené psychické utrpenie, príkorie, ktoré pre nich predstavovalo stav nepríjemna, stav psychického diskomfortu, ktoré mali dopad na ich celkovú životnú spokojnosť a ich vývin a to aj v oblasti pocitu bezpečia a istoty.

Obvinená XXXXX vo svojej podrobnej výpovedi zo dňa 15.04.2021 spáchanie skutku, ktorý sa jej kladie za vinu od začiatku trestného stíhania zásadne popiera. Uviedla, že všetky tri deti si postupne adoptovali, a mali spolu krásny bezproblémový vzťah. Viedli ich k športu, umeniu a vychovávali ich vo viere. S učením na nich netlačili. Zmenilo sa to v puberte, kedy, deti začali prejavovať svoje charaktery, na čo ich ako rodičov nikto nepripravil. Deti boli na seba navzájom agresívne. XXXXX sa v ôsmom ročníku vyjadrila, že asi bude inak orientovaná a riešila aj svoju identitu a biologických rodičov. Veľa využívala telefón, bola na sociálnych sieťach a priatelia ich upozornili, že zdieľa nebezpečné stránky, hlavne stránku „modrá veľryba“. XXXXX mala predpoklady zveličovať a dostať sa do

stredobodu pozornosti nahými fotkami na internete. Ak sa doma niečo nepodarilo, riešili to zákazom alebo odobratím telefónu, na čo deti reagovali krikom. Pripustila, že keď sa deti medzi sebou bili, musela zasiahnuť, v kritickej situácii dostali aj výchovne po zadku, ale nikdy to nebolo za hranicou, až na jeden incident s XXXXX, kedy dostal po zadku výprask, pretože mal problémy aj doma aj v škole. Popísala, že XXXXX mal v škole dlhodobé fyzické konflikty so spolužiakom XXXXX chodil domov s modrinami a dotrhanými vecami, čo riešili aj v rámci školy. Práve v tomto období ich XXXXX očierňovala a dohadovala s učiteľkami dokument o údajnom týraní, o čom ale ona v tom čase nevedela. K uvádzanému výprasku XXXXX uviedla, že v ten večer sa zase bili XXXXX s XXXXX. Keď prišla do izby, videla, že XXXXX na ňom zozadu kľáčala a vykrúcala mu ruky. XXXXX dala tri buchňáty po chrbte, na čo začala vykrikovať, že XXXXX zbil do tváre svojho najlepšieho kamaráta XXXXX, ktorý má rôzne diagnózy a potrebuje stálu kontrolu dospelých. To ju veľmi nahnevalo, tak mu naložila na zadok. Na to XXXXX povedala, že ich nazýva štetkami, sukami a kurvami, čo ju vytočilo ešte viac, lebo také slová sa u nich nepoužívajú a XXXXX, keď išiel do sprchy dostal po holom zadku. V ten večer si XXXXX vyhotovila zvukovú nahrávku. XXXXX celý čas komunikovala s učiteľkou XXXXX, ktorá poslala informáciu na ÚPSVAR s textom „prosím Vás, zachráňte tie deti, hrozí im smrť“. Táto informácia prišla na úrad v čase, keď XXXXX bola s triedou na zájazde v Taliansku, ležala na pláži so spolužiakmi a zároveň písala ako ju bijú. Jej klamstvá a fabulácia prerástli do obrovských rozmerov, z ktorých nevedela späť. Doma bola vysmiata a spokojná a v škole rozprávala niečo iné. Predložila komunikáciu s deťmi, ktorá vznikla počas leta 2019, predtým ako im boli deti v septembri 2019 odobraté. Zo správ je podľa nej zrejmé, že fungovali ako rodina úplne normálne. Keď deti vypovedali na ÚPSVAR, XXXXX bol zmätená svojou orientáciou a identitou a ubližoval jej celý svet a XXXXX chcela byť za každú cenu stredobodom pozornosti. Jediný XXXXX vypovedal, že keď dostane, tak len výchovne a len v situácii, keď si to naozaj zaslúžil. Uviedla, že nikdy by si nedovolila udrieť deti bez príčiny a bolo to len v prípade, keď si navzájom ubližovali. K modrinám a krvavej rane, ktoré zranenia sa jej kladú za vinu, došlo počas vzájomných bitiek detí. Vie minimálne o piatich bitkách medzi nimi. Deväť mesiacov, keď deti boli v krízovom Centre Náruč, bolo strašných. XXXXX sa tam denne bili. Dievčatá si prešli všami, drogami, fetom a XXXXX aj nedokázateľne nechceným pohlavným stykom, mala vtedy 16 rokov. Každý týždeň tam ich deti vyviedli rôzne excesy. XXXXX sa dostala do stredobodu pozornosti sebapoškodzovaním. Dievčatá tam mali aj vzťah s inými dievčatami, XXXXX sa zaľúbila do svojej psychologičky a XXXXX do svojej spolubývajúcej. Najviac tam trpel XXXXX. Počas tohto obdobia absolvovali rôzne súdne pojednávania, aby sa deti mohli vrátiť do rodinného prostredia. Po návrate z Náruče sa snažili dať rodinu dohromady a okrem občasných problémov v komunikácii je to dobré. Uviedla, že deti prešli rôznymi psychologickými testami. XXXXX a XXXXX sú sledované psychiatrickou XXXXX a XXXXX navštevuje neziskovú organizáciu Návrat. Deti nemusia doma nič robiť, majú to tam ako v tábore. K údajným nadávkam voči XXXXX a hodnotení jej postavy uviedla, že XXXXX sama dbala na svoju postavu, chodila cvičiť s trénerkou a dávala si pozor aj na stravu. Vulgárne nadávky ona s manželom nepoužíva. Poprela, že by bola XXXXX bitá trikrát za týždeň. To by nemohla chodiť ani plávať, von s kamarátmi a ani do fitnesscentra. Ak aj mala nejakú modrinu, mala ju z bitky so súrodencami. Všetky jej návštevy u lekárov sú zdokumentované, v žiadnom zo zápisov nie sú udávané znaky týrania. V časoch, keď XXXXX nedávali toľko pozornosti, koľko potrebovala, hľadala útechu u údajne týranej učiteľky XXXXX, ktorá zosnovala plán ako odlúčiť deti od ich rodiny. XXXXX jej z nepochopiteľných dôvodov dôverovala viac ako im. Z XXXXX denníkov, ktoré boli tajné a kde mohla ľahko opisovať svoje týranie, žiadne týranie nevyplýva, sú tam všade samé srdiečka a kvietky, píše akú má pohodu, ako sa začala viac venovať škole a cvičiť. S manželom sú športovci, behávajú dlhé trate a snažia sa zdravo stravovať, k čomu viedli aj

deti. Manžel je vegán, ale ona a deti mäso ľúbia, nikdy si ho neodopierali. Doma nikdy nechýbali sladkosti, veľa ovocia, zelenina, mäsko a ryby a jediné, čoho sa od mala chceli vyvarovať, sú sladené nápoje. Zmrzlinu mali deti kedy chceli, takže nie je pravda, že deti nedostávali sladkosti a nemali čo jesť. Deti nikdy neprišli za rodinu ani známymi s tým, že im niečo chýba alebo sú bité. Ak by škola konala už na začiatku inak a informovala ich o tom, ako XXXXX donáša správy učiteľom, ako fabuluje nezmyselné konšpirácie, bolo by všetko inak. Ako rodičia nemali možnosť vysvetliť žiadnemu učiteľovi ich chovanie a ani chovanie detí. Nedali im možnosť sa obhájiť. Škola tajne hlasovala, či ich rodinu očiernia. XXXXX chodil na plávanie každý deň, nedokáže si predstaviť, akoby vysvetlila jeho údajné modriny. Chodil aj na hokej, v šatni bolo 30 malých chlapcov a tiež 30 rodičov, ktorí deti prezliekali. Ak by bol bitý trikrát do týždňa, nahé dieťa s modrinami by určite v šatni vzbudilo pozornosť, čo sa však nikdy nestalo. Veľmi zlú úlohu zohrala komunikácia medzi ÚPSVaR a základnou školou, kedy ÚPSVaR a psychologička XXXXX uverili učiteľke XXXXX a XXXXX, ktorá mala potrebu sa neustále zviditeľňovať špekuláciami a rôznymi fabuláciami. Táto ich komunikácia a spôsob ako deti vytrhli z rodinného prostredia je oveľa horšia ako príčina udávaná XXXXX. Fabulácie XXXXX vychádzali z jej diagnózy, ktorú stanovila MUDr. XXXXX a vysvetlila ju ako poruchu osobnosti. Nie je to porucha pozornosti na okolitý svet, ale porucha pozornosti smerovanej na ňu, teda okolitého sveta na ňu. Na otázku prečo uvádzala aj XXXXX, že bola bitá, obvinená uviedla, že XXXXX od nej za posledné 4 roky dostala jedinú facku a to preto, že si nechcela vyzuť plátenky, keď chcela ísť v zime v snehu do školy, čo jej nechcela dovoliť, a keď ju XXXXX vulgárne nazvala že je pi..., tak jej dala jednu výchovnú facku dlaňou na líce. Po vzhliadnutí fotografie XXXXX XXXXX uviedla, že tú fotografiu vidí prvýkrát a že si myslí, že sa spája s tou bitkou, keď XXXXX dostal za to, že vyboxoval do tváre suseda XXXXX. Nevie, či mu spôsobila nejaké modriny, ak aj áno, nevie ktoré z nich, pretože vtedy išlo o ten deň, keď XXXXX predtým dostal aj od XXXXX, ktorá na ňom sedela a vykrúcala mu ruky. K fotografii označenej ako XXXXX XXXXX /2/ uviedla, že sa nevie presne vyjadriť, či je to XXXXX zadok, pravdepodobne ale áno, lebo XXXXX jej hovoril, že si pamätá, že ho XXXXX fotila iba raz. Nevedela sa vyjadriť, či fotografia súvisí s tou predchádzajúcou fotografiou a ani či bola vyhotovená u nich doma. Uviedla, že na XXXXX bol vyvíjaný tlak zo strany učiteľky, aby do školy nosila viac dôkazov. Po vypočutí MP4 nahrávky s názvom XXXXX XXXXX, uviedla, že tam spoznala seba aj XXXXX, že je to nahrávka z toho dňa, čo XXXXX vyboxoval suseda XXXXX do tváre. V pozadí je počuť aj ňou spomínaná sprcha. Dodala, že ak by sa to dalo vrátiť späť, tak to späť vráti. K nahrávke MP4 s názvom XXXXX XXXXX uviedla, že je to nahrávka z toho istého dňa, tiež je na nej ona a XXXXX a je tam počuť aj jej manžela a plač syna XXXXX. K XXXXX uviedla, že on je taký, že aj keď sa mu neubližuje, tak zo strachu kričí a vrieska a ešte sa mu ani nič nestalo. Vtedy ho cápala holou rukou po zadku, jednou rukou ho držala za ruku a druhou ho cápala po zadku.

Po vznesení obvinenia, po vykonaní všetkých dôkazov, bol na základe nutnosti ustálenia skutkového stavu vykonaný opakovaný výsluch už plnoletej XXXXX, ktorá do zápisnice o výsluchu svedka – poškodeného zo dňa 28.05.2024 uviedla, že listy napísali so sestrou kvôli tomu, aby pomohli to skôr ukončiť. Zamysleli sa nad tým ako staršie, ona ako dieťa sa dosť hľadala, lebo nevedela, kto sú jej rodičia. Cítila sa hrozne sama, že jej niečo chýba v živote a preto sa chovala tak ako sa chovala. Doma bola taká agresívnejšia, od nikoho si nedala nič povedať. Zamyslela sa nad tým keď bola v Náručí a rozprávala sa s deťmi, ktoré tam boli a pochopila, že ten ich problém nie je taký vážny. Nikto ich so sestrou neovplyvňoval, aby napísali tie listy, bolo to ich rozhodnutie. Oni to všetko zveličovali, po príchode z Náručie sa s rodinou viac stmelili. Sestra si rozumie s matkou viac, ona si rozumie viac s tatom, ale bavia sa

o všetkom, je k nej viac otvorenejšia. S odstupom času sa na trestné konanie díva tak, že mala dosť silnú pubertu, všetko zveličovala, chcela rodičom zle, nemala ani kamarátov, tak všetko zveličovala. Keď sa bavila so sestrou ohľadom minulosti, povedali si, že čo na tých výpovediach, vypovedali, že to bolo moc a že tá situácia doma vôbec nebola taká ako hovorili. Na otázku ako to bolo s bitím zo strany mamy odpovedala, že bol na to vždy dôvod, zaslúžili si to. Dostali po zadku pár krát, niekedy kvôli známkam, niekedy kvôli tomu, že neposlúchali. Dostali po zadku rukou, ale najskôr ich mama upozorňovala, napr. keď si neupratali izbu, tak ich k tomu chcela donútiť. Boli lenivé, nechcelo sa im. Keď nesplnili svoje povinnosti, alebo sa bili a hádali, tak si to zaslúžili a dostali po zadku. Varecha nebola vôbec, to si obidve vymysleli. Ona s mamou nemala taký bližší vzťah ako sestra, bola v puberte, hľadala sa, chcela hľadať svojich pravých rodičov a všetko si vybíjala na rodičoch. Z minulosti, keď sa u nich doma diali tie veci žiadnu traumú nemá, lebo sa tam diali bežné veci ako v každej jednej rodine. Vtedy mala taký pocit, že keď dostala, myslela si, že ju rodičia neznášajú, tak ich za tie bitky neznášala aj ona. Neznášala ich tiež preto, lebo bola v puberte a hľadala sa. Tiež je akoby na dievčatá, na ženy a toto sa bála povedať mame, ako by s týmito tak bojovala. Nenávidela svet okolo seba, aj spolužiakov. Hnevala sa na rodičov tiež preto, lebo nechceli nič viac povedať o jej biologických rodičoch, že až keď bude mať 18. rokov. Začala po nich sama pátrať a všetko o biologických rodičoch sa dozvedela až v Náruči. Z domu ušla, lebo bola zaľúbená do kamošky, ktorá jej dala košom. Neskôr, keď už spolu chodili, bola z toho akoby zrútená, chcela si akoby vziať život, mala také depresívne obdobie. Toto nemalo vôbec súvis s rodičmi. Bola vždy skôr taký vlk samotár, s rodičmi sa nikdy nejako bližšie nebavila, aj keď oni sa vždy snažili s ňou komunikovať, niekedy sa zapojila, niekedy nie. Vždy mali o ňu záujem. Náruč brala ako taký pobyt mimo domu, že sa akoby nič nedeje a zároveň deje. Pýtali sa na rodinu, kedy prídu, kedy pôjdu domov a podobne. Domov sa tešila na psíkov. Keď išla do Náruče, bol to pre ňu negatívny šok. Brala to ako pobyt mimo domu na chvíľku a že potom sa vrátia. Nevedela, že ich výpovede spôsobia až taký veľký problém. Keď so sestrou zistili, že trestné konanie sa stále ťahá, rozhodli sa, že napíšu pravdu. V tom období bola sestra hrozný výmyselník, robila všetko preto, aby našťavala rodičov. Moc sa teda neučila, dosť klamala, za čo mala aj tresty, zobrali jej buď mobil, alebo dostala po riti. Brat bol tiež taký šinter, mávali také spory so sestrou. Oni sa furt za niečo hádali, navzájom sa provokovali a aj sa občas bili. Ona niekedy mame aj volala, že sa bili, mama im buď nadala alebo dostali obidvaja po riti. Dnes sú už v pohode, XXXXX býva niekoľko mesiacov s kamoškou na byte a brat je už starší, už sa dokáže aj porozprávať. Vtedy, pri tých hádkach, oni škriekali, zo začiatku sa ich snažila rozdeliť, ale postupom času bola taká uzatvorenejšia do seba, bola zavretá v izbe, tak iba volala mame, dala ich k telefónu a mama im akoby dohovorela. Celkom dosť sa škriepili, mali spory medzi sebou. Mama to vyriešila tak, že im dohovorela alebo dostali po zadku. Bolo to rukou po zadku, tak tri razy, bolo to v norme, facky nie. Facky boli len, keď to už bolo fakt zlé, možno raz za rok, taká výchovná. Ona si vtedy myslela, že ich rodičia neznášajú za to, čo robia a oni ich neznášali za to, že im hodili po riti. Inak chodili na rôzne výlety, skoro stále na dovolenky, na rôzne krúžky, bola spokojná. Psychológa už nenavštevuje. Teraz, keď už sestra býva mimo domu, je to tam také smutnejšie, nemá sa s kým porozprávať. S bratom sa už vedľa porozprávať, chodia na rôzne dovolenky, nálada je v pohode. Vzťah k otcovi a mame je oveľa lepší, je staršia a vyspelejšia a uvedomuje si následky, ktoré by mohli nastať jej činmi. Žiadnu škodu si nebude uplatňovať.

Z totožných dôvodov bol dňa 28.05.2024 vykonaný aj opakovaný výsluch už plnoletej XXXXX, ktorá do zápisnice o výsluchu svedka – poškodeného uviedla, že keď sa to všetko začalo mala 15. rokov a vtedy vnímala všetko inak, pretože v tom období hľadali aj s XXXXX ich biologické korene, lebo ony nie sú ani biologické sestry. Všetky tie príkazy od mamy brali veľmi zle. Ostatné deti sa jej vysmievali, že je adoptovaná. Takže mala v tomto období v podstate aj nervy na mamu. No a potom sa začala rozprávať s učiteľkami v škole a povedala im, že na nich je mama prísna a zakazuje im veci. Pritom tie veci sú normálne, len ona to brala ako všetko zlé od mamy. A nikto to nebral vážne, čo povedala. Učiteľka jej povedala, že pokiaľ neuvidí nejaký dôkaz, tak jej neuverí. No a tak potom vyprovokovala mamu, aj cez súrodencov, že ich viac provokovala a hádali sa. Vyprovokovala brata a nahrála na zvukovú nahrávku ako sa hádajú mama s bratom. Keď zostávali doma ona a XXXXX, tak sa vždy bili a hádali, lebo mali ťažké vzťahy. No a potom za ňou prišla pani zo sociálky do školy a povedala jej, že čo sa vlastne deje. Potom bola v tom zariadení a tam si uvedomila, že ako ďaleko to všetko zašlo. Uvedomila si, že mamu aj tatu potrebuje a každé dieťa tam malo svoj príbeh a tiež si uvedomila, že tam nemá čo robiť. Potom išli domov, vyšetovanie na chvíľku utíchlo a nedávno bola mamina vypočúvaná na polícii, tak sa pýtala tatina, či sa to už ide ukončiť, on povedal, že ešte nie. Tak sa dohodla s XXXXX že napíšu pravdu. Lebo to, ako to vnímala predtým, je pohľad našťavaného dieťaťa. Päť rokov jej príde ako už dlhá doba na také stresy a aj mala z toho celého zlý pocit, že pýtala pozornosť iba na seba a nastalo toto vyšetovanie. V súčasnosti už býva inde, nebýva doma, má svoj život a prácu. Je šťastná a jediné čo ju deptá, je táto vec z minulosti. Stále je v hlave zaseknutá kvôli tomu, čo sa stalo pred piatimi rokmi. Bolo to pre nich, pre celú rodinu, veľmi ťažké. Podstúpili veľa psychologických vyšetrení, aj ako rodina, a postupne si všetci odpustili. Na otázku, aká je pravda a ako sa k nim mama správala, ako to bolo s tým bitím a prečo vznikali konflikty uviedla, že rodičia ich nebili, občas dostali, ale to bolo fakt málo a bolo to vždy oprávnené. Správali sa k nim dobre, akurát oni traja boli ťažko zvládnuteľní. XXXXX mala nejaké problémy, chodila k psychologičke, do toho mala problémy aj ona, chodila k psychiatricke. A dokopy traja boli ťažko zvládnuteľní. Mamu klamávala, že chodí do ZUŠ, ale mesiac tam nechodila, mama jej to platila, doviezla ju pred ZUŠ a ona tam nechodila. Bili sa medzi sebou, mama ich aj na 6x prosila, aby jej s niečím pomohli, lebo majú veľký dom, ale oni jej s ničím nepomáhali alebo im to trvalo aj dva týždne, aby niečo urobili. Bitku dostali párkrát za mesiac, buchla ich rukou po riti alebo po hlave. Skôr im brala telefóny a vypínala wifi. Bitky varechou si vymyslela, lebo bola na mamu nahnevaná, lebo to nebola jej biologická mama, nechcela ju poslúchať, lebo nebrala vážne, čo jej hovorí, lebo to nebola jej biologická mama. Mama sa k nim správala ku všetkým trom rovnako, keď býval XXXXX malý, tak mával agresívne záchvaty, bíjal ich s XXXXX. XXXXX je zase až moc strašný flegmatik. Za neposlúchanie XXXXX mama najprv slovne napomínala, potom vypla wifi, alebo zobrala telefón a až potom ich trestala tak, že dostali po hlave alebo po zadku. Žiadnu traumu z minulosti nemá. Keď ich zobrali do Náruče, na začiatku povedali, že tam budú 2 týždne, potom 3 mesiace, pol roka a až potom im povedali, že pôjdu domov. Práveže ju poznačila skôr tá Náruč, jeden chalan jej tam ublížil, napadol ju. Ona si tam aj ubližovala, povedala o tom aj XXXXX, tam sa im zlepšil vzťah. Aj toto bolo pre ňu ťažké, že tam nemala mamu, mohla jej volať len na pár minút s dozorom. To, že mama riešila jej postavu, vnímala zle, všetci spolužiaci mali nezdravé veci, ktoré si pokupovali a ona mala zdravú stravu, aj zeleninu, aj čokoládu, aj rožky aj podobne. Jej to vadilo, asi sa skôr za to hanbila, že mala také zdravé veci. Čo sa týka toho cvičenia, tak tam

chcela ísť ona, obe s XXXXX mali svoju trénerku, cvičí doteraz a aj robí vo fitku. Vtedy nebola nespokojná so svojou postavou, skôr špekulovala so stravou, vždycky sa nejako vnútorne porovnávala s ostatnými, čo robí aj doteraz. Po návrate z Náruče sa vzťah s mamou zlepšil, pretože keď ich vzali z domu, tak rodičia začali chodiť do Návratu a tam sa dozvedeli ako sa správajú adoptované deti, že majú aj iné zmýšľanie voči celej rodine. Počas rodinných terapií jej aj dali prístup k údajom o jej biologickej mame a veľmi im to pomohlo. Keď prišli domov, tak táto ju aj XXXXX zaviezol na adresu, kde mali byť ich biologickí rodičia. S mamou teraz vychádzajú dobre, keďže už nebýva doma, tak sa stretávajú minimálne raz za týždeň na káve a každú nedeľu sa snažia dodržať rodinnú tradíciu a chodia na bowling. Keď je v robote, mama jej nosí jedlo. S rodičmi nebýva preto, lebo má priateľku a chcela sa osamostatniť. Rodičia jej pomáhajú, teraz sa ide sťahovať. Mama bola z vyšetrovania skôr sklamaná ako nahnevaná, oni sa snažili si ich adoptovať a urobiť im lepší život. Ona to nebrala vážne a klamala políciu a vymýšľala si aj pred pani XXXXX a XXXXX, lebo tým chcela získať ich pozornosť. Doma sa o nich rodičia zaujímali až moc, ale nevedela to prijať, chodili stále na výlety, aj teraz pôjdu. S XXXXX sa hádali kvôli televízoru, tiež ju štválo, keď chodil do jej izby a jeho keď ona prišla za ním. Aj v Náruči boli dosť proti sebe, lebo jeho štválo, že nemôže byť s mamou a preto sa s ňou doslova nebavil. Aj ten moment, keď im oznámili, že dajú mamu od nich preč, tak vtedy sa hneval a plakal, lebo nevedel, čo sa deje. Bola to jej vina. V dnešnej dobe s XXXXX vychádzajú dobre, on chodí na strednú školu, vždy jej pošle fotku, čo uvaril alebo keď aj príde za ňou, tak ju rád vidí. Celkovo to všetko utužilo ich vzťahy aj so súrodencami aj s rodičmi. Tie ich hádky boli hlasité, aj vulgárne, aj sa fyzicky bili, on ju skôr hrýzol, hádali sa kvôli blbostiam, až teraz sa uzmierili. XXXXX reagovala na tie hádky tak, že sa ich snažila dať od seba a keď to nepomohlo, tak zasiahla mama. Bili sa tak na sebe ako zápasníci, väčšinou vyhrávala ona a potom sa to otočilo, lebo bol vyšší a mal väčšiu silu. Mama ich najskôr napomínala, potom aj zvýšila hlas, keď už vtedy neposlúchli, tak im dala aj po hlave, aby nejako reagovala. Nebrala rodičov ako rodičov, lebo mama ju neporodila, nebola jej, nemali to puto. Pred Náručou to bolo v ich rodine všetko pekné, len ona si to nevážila. Ten list nebola záchrana pre mamu, klamala predtým, tak chcela povedať pravdu. Vypočuli ju predtým len raz a potom už nemala možnosť niečo povedať. Modriny a tiež kusance mala skôr od XXXXX, mama sa ich snažila dať od seba, to boli také kriky medzi nimi. Modriny mala aj z preliezok z workoutového ihriska, kde cvičili, ale XXXXX hovorila, že jej to spravila mama. Otec im stále dohovárал, raz jej dal po hlave, skôr pracoval. Lásku od rodičov pociťovala, ale v tom období to nevedela prijať, teraz už to vie. Záverom sa na otázku vyjadrila k fotke XXXXX s modrinami na chrbte, kedy uviedla, že to sa spolu bili a ona ho odfotila ako dôkaz proti mame, lebo jej nikto neveril, keď niečo hovorila, preto chcela mať nejaký dôkaz. Náhradu škody si neuplatnila.

Svedkyňa XXXXX uviedla, že bola triednou učiteľkou XXXXX a učila aj XXXXX a XXXXX na rodičovské združenia XXXXX pani XXXXX chodila pravidelne, riešili tam hlavne jeho správanie a tiež, aby mal bohatšie desiaty, lebo iba zelenina mu nestačila. Bol utiahnutejší, veľa vecí sa bál a keď išla z nejakého dôvodu rukou k jeho telu, akoby uhýbal. Do kolektívu veľmi nezapadol, lebo sa vyhovárал, klamal a zapájal sa do bitiek. XXXXX bola utiahnutá a tichučká a musela k nej pristupovať inak, ale mal ju rada. Zranenie si na nej nikdy nevšimla. XXXXX učila iba telesnú výchovu, bola športovo nadaná, veselá a obľúbená. Na XXXXX nikdy žiadne zranenie nevidela, a to ju občas aj zahliadla čiastočne vyzlečenú v šatni. Uviedla ale, že niekedy sa XXXXX neprezliekala v spoločnej šatni, ale

v malej rozcvičovni spolu s dvoma kamarátkami, väčšinou XXXXX a ešte nejakým iným dievčaťom. Žiadne zranenie si na XXXXX nevšimla ani v deviatom ročníku, kedy bola vedením školy požiadaná, aby si ju viacej všimla. Raz jej pani XXXXX povedala, aby dala na gymnastickú súťaž niekoho iného ako XXXXX bez udania dôvodu. Neskôr sa od pani XXXXX dozvedela, že to malo byť preto, lebo XXXXX údajne doma zbila mama a nebola schopná nastúpiť, lebo ju to bolelo. XXXXX mal raz na krku niečo červené a vtedy je povedal, že spadol. O tom, že by sa u nich doma malo niečo diať sa dozvedela asi 2-3 mesiace predtým ako išli do Náruče. Na otázku odpovedala, že na XXXXX ani na XXXXX nepozorovala žiadne znaky týraného dieťaťa, možno, subjektívne, na XXXXX lebo bol utiahnutá, klamal a uhýbal sa. Ale na druhej strane bol veľmi upnutý na matku, volal ju iba maminka a nepovedal na ňu nič zlé.

Svedkyňa XXXXX uviedla, že začalo to tak, že v jeden deň, keď XXXXX vtedy deviatačka, prišla za ňou s tým, že sa jej spýtala, či je tučná. Povedala jej, že nie je a XXXXX jej na to povedala, že mama jej hovorí, že je tučná. Vždy, keď mala dozor na chodbe, čo bolo raz za týždeň, jej XXXXX začala útržkovito rozprávať, že je hladná, že či vie, že je adoptovaná. Takéto boli ich začiatky komunikácie, lebo ona ich neučila, len robila asistentku jednému žiakovi v ich triede. XXXXX jej hovorila, že to už hovorila viacerým, ale nikto s tým nič nerobí. Vždy bola usmiata, nebolo na nej vidieť, že by bola depresívna alebo nešťastná. Raz bola gymnastická súťaž a XXXXX hovorila, že na ňu nemôže ísť, lebo ju bolí zápästie, pretože ju zbila mama a vtedy ani nesúťažila. Vtedy ju pozerala aj výchovná poradkyňa XXXXX a asi s ňou niečo spísala. Uviedla, že potom jej XXXXX začala písať na messenger, kde sa jej vždy žalovala, že čo sa stalo, že mama zbila XXXXX. Vždy to bolo také niečo, že mama po nich kričí a bije ich. Vtedy jej povedala, že to posunie ďalej a že to bude riešiť riaditeľka. To bolo nejako od januára 2019 do konca júna 2019. Potom asi v septembri 2019 XXXXX odišla zo školy a volala jej, že ich zobrala sociálka. Spomenula si, že v škole sa ešte riešili nahrávky a fotky, fotka bola jedna kde bol chlapec s modrinami a nahrávka bola zvuková s krikom a bitím. To bol vlastne dôvod, prečo sa to začalo riešiť. XXXXX potom kontrolovala jeho triednu a keď sa ho pýtala, či ho doma bijú, povedal, že nie. Ešte predtým, ako ju kontaktovala XXXXX, ju kontaktovala XXXXX, ale nešlo týranie, ale o to, že má nejaký problém, ktorým bola jej sexuálne orientácia a chcela sa o tom porozprávať. Keď jej XXXXX hovorila o svojich problémoch doma, nehovorila to nešťastne, ale s úsmevom, hovorila síce, že sa musí vážiť a že musí cvičiť, ale zároveň na to cvičenie chodila rada. Uviedla, že ona osobne videla jednu fotku, ktorá jej prišla od XXXXX a poslala jej aj nahrávky, na čo XXXXX odpísala, že ich počúvať nebude a poslala ich kolegyni XXXXX a tá s nimi bola potom za riaditeľkou XXXXX. Na fotografii bolo nahé telo zozadu, celý chrbát a na ňom modriny. Nevie kedy bola fotka vyhotovená, asi to nebolo čerstvé. XXXXX jej povedala, že na tej fotke je XXXXX, a že ho odfotila ona potom ako ho zbila mama. Obsahom ich komunikácie na messengeri bolo vždy len to, že ich mama bije, či im vedia nejako pomôcť a či to vie posunúť, aby sa to nejako vyriešilo. Takto komunikovali rôzne podľa potreby, niekedy aj niekoľkokrát do týždňa. Na otázku obvinenej koľkokrát nabádala XXXXX, aby vyhotovila zvukový alebo iný záznam o nejakej bitke uviedla, že nevie koľkokrát, ale je pravda, že XXXXX na to nabádali, čo bolo preto, že im stále dookola hovorila, aby to riešili, či to už niekam poslali a toto hovorila nielen jej, ale aj asistentke, kamarátke XXXXX a jej mame. Nabádali ju preto, že nemali dôkazy na to, aby to riešili. Vie, že boli podané aj tri anonymy, ale oni ako škola čakali na rozhodnutie XXXXX, či to chce alebo nechce poslať. Nakoniec sa to posielalo až na konci júna 2019. Na otázku či si v súvislosti s informáciami od XXXXX tieto informácie overovala u kolegov uviedla, že áno, bola za XXXXX triednou a pýtala sa jej, či si myslí, že je pravda, že ich doma bijú. Povedala jej, že áno, že to riešila už predtým, a tiež bola s touto otázkou za XXXXX triednou XXXXX

XXXXX jej aj sama ukazovala modriny na rukách, nikdy to nebola veľká krvná podliatina, monokel, niečo viditeľné. Videla napr. škrabanec niečo bodnuté také vyblednuté, hovorila, že to má od varechy. Deti na škole je veľa, každé má obité lakty alebo kolená, oni tie deti nepozorujú tak, že by za nimi chodili, ale XXXXX za ňou prišla sama a ukázala jej, čo má na rukách. Od XXXXX mala tiež informáciu, že mali zakázané jesť sladkosti. XXXXX bola v tom čase štíhla, ani vychudnutá, ani tlstá, taká normálna. Často sa jej sťažovala, že mama ju kritizuje pre jej zlú postavu. Nestážovala sa na nedostatok jedla v rodine, akurát jej povedala, že nemôžu jesť doma sladké alebo že má na desiati len jedno jablko, ale toto nepovažovala za taký problém, aby sa to riešilo. Na otázku, či nikdy nenadobudla podozrenie, že XXXXX klame uviedla, že áno, ani doteraz nie je presvedčená, či hovorila pravdu alebo klamala, takýto rozpor mali aj iní kolegovia. S odstupom času by túto situáciu už riešila inak, ale takáto situácia sa jej stala prvýkrát, preto sa to snažila posúvať skúseným kolegom a ich postup bol asi správny. Pamätá si, že sa riešilo, či to chce XXXXX podať, nevedela sa vyjadriť k správnosti daného postupu. Záverom uviedla, že všetky informácie mala len sprostredkované, nebola očitým svedkom a sprostredkované informácie posúvala ďalej.

Svedkyňa XXXXX uviedla, že bola triednou učiteľkou XXXXX a slovenský jazyk učila aj XXXXX XXXXX bola dobré, veselé dievča, bola spontánna a živelná. Sem tam sa stalo, keď zapisovala známky pred víkendom, tak ju XXXXX prosila, aby jej ich nezapisovala, aby nemala zaracha. Jej sa XXXXX nezdôverovala, povedala jej iba, že rodičia sú prísni. V ôsmom ročníku na konci roka XXXXX dostala trojku na vysvedčení a vtedy jej povedala, že sa bojí, že dostane trest, ale nikdy nešpecifikovala aký trest, len že mama je na ňu veľmi prísna. Vtedy zavolať pánovi XXXXX aby na to svoju manželku pripravil, aby sa XXXXX nebála. Na druhý deň prišla XXXXX do školy s tým, že sa to doma riešilo a mala na ňu akoby ťažké srdce a potom jej už XXXXX neverila. XXXXX hovorila, že tam dostala ona, tam dostal XXXXX, nevedela vyhodnotiť či je to pravda, nie je kompetentná to posúdiť. Spolužiaci dávali XXXXX rožky, ale či si XXXXX zabudla jedlo alebo jej ho nedali rodičia, nevedela uviesť. XXXXX mala vždy peniaze a myslí si, že keby chcela, tak si mohla kúpiť jesť. Spomenula celodenný výlet, kedy mali zabezpečenú stravu až večer, kedy mala XXXXX iba malú dózičku so zeleninou, na čo jej XXXXX povedala, že mama jej desiati nedala, pričom nevedela uviesť, či jej mama o tom, že nebudú mať celodennú stravu, vedela. Na obedy do jedálne v škole normálne chodili.

Svedok XXXXX uviedol, že bol triednym učiteľom XXXXX, XXXXX stretával na škole, možno ju učil informatiku a XXXXX poznal nielen zo školy, ale aj z plaveckého klubu. XXXXX bola živá, veselá, XXXXX bol oplach a XXXXX tichá a introvertná. Nikdy na nich známky týrania nevidel, nestážovali sa mu, ani takú informáciu nezachytil a ani sa ho nikto na deti XXXXX nepýtal. Raz riešil problém XXXXX s jej otcom, išlo o krádeže spolužiakom. S otcom detí, XXXXX je kamarát, pozná ho ako rodiča, majú spoločné záujmy. Na bazén chodil XXXXX a asi aj XXXXX na športovú plaveckú prípravu. XXXXX chodil na bazén 3-4x do týždňa, nevšimol si na ňom modriny, a keby sa aj všimol, nepripisoval by tomu vážnosť, lebo aj jeho deti mávajú bežné zranenia zo športu či z pádov.

Svedok XXXXX uviedol, že s rodinou XXXXX sa poznal najmä cez XXXXX, lebo bol jeho plaveckým trénerom a zároveň učiteľom telesnej výchovy. Z dievčat učil len XXXXX, a to občiansku náuku. Rodičia sa o plávanie XXXXX zaujímali, zúčastňovali sa na pretekoch. Otec, XXXXX st., chodil na synove ranné tréningy, kde sám trénoval vytrvalostné plávanie. XXXXX bol živý, aktívny, miloval pohyb. Napriek tomu, že ho minimálne 3x do týždňa videl v plavkách, nikdy si na ňom nevšimol stopy fyzického násillia. Nevšimol si ani

zmeny v jeho psychike. Intervenciu úradu proti rodine XXXXX považuje za unáhlenú a predčasnú a myslí si, že situácia v rodine nebola až taká dramatická. XXXXX sa mu nikdy na rodičov nestážoval a ani ho nikto z kolegov nepožiadala, aby si ho viac všimol. O „vnútornom šetrení školy“ a hlasovaní v škole ohľadom rodiny XXXXX nič nevedel.

XXXXX učila na ZŠ Gorazdová XXXXX XXXXX a možno aj XXXXX. Jej dcéra XXXXX a XXXXX boli spolužiačky, dcéra jej hovorila, že XXXXX má modriny, že sa sťažovala na mamu, že dostáva bitky za každú maličkosť. Informácie mala len sprostredkované od svojej dcéry, ktorá ich mala od XXXXX Dievčatá chceli XXXXX pomôcť, upozorniť na to dospelých, potom sa to začalo riešiť a bola o tom upovedomená aj triedna učiteľka XXXXX Rozprávala sa o tom aj ona s XXXXX, XXXXX mala nejaké audionahrávky. Snažila sa jej vysvetliť, čo by sa asi dialo, keby sa to dostalo ďalej. XXXXX to riešila aj s inými učiteľkami. Potom ako sa XXXXX niekoľkokrát pýtali či súhlasí s tým, aby to podali, podali to oznámenia, pričom XXXXX si asi ani nevedela predstaviť, že to môže dopadnúť až tak, že skončia v krízovom centre. Uviedla, že XXXXX bola v pubertálnom veku, doteraz nevie vyhodnotiť či XXXXX hovorila pravdu, ale myslí si, že ako učitelia postupovali, bolo správne, nie sú kompetentní to riešiť, na to je sociálka. XXXXX nejaké fotky modrín mala, a sem – tam jej aj nejaké modriny ukázala. Ona si sama od seba žiadne modriny nevšimla. Dcéra XXXXX jej už o XXXXX modrinách hovorila aj skôr, ale vtedy to neriešila, len povedal triednej, aby si ju viac všimla, zlom nastal až v deviatom ročníku, kedy to začala XXXXX intenzívne riešiť. Nevedela posúdiť či bitka bola zaslužená, aj keď sa to nemá, ani jej intenzitu. Keď aj videla nejaké modriny, boli slabé. Bola svedkom jedinej udalosti, a to telefonátu XXXXX s mamou, kedy XXXXX mame hovorila, že bola s XXXXX na čokoláde a mala slzy v očiach a po telefonáte jej povedala, že mama jej nadávala, že si nemala dať čokoládu, že XXXXX môže, ale ona nie. Pri inej príležitosti jej XXXXX povedala, že mama ju váži, lebo nechce, aby pribrala. Bola v podstate informovaná len od svojej dcéry, nevie či jej dcéra povedala všetko, čo vedela od XXXXX Sprostredkované vie, že XXXXX mal mať nejaký bodanec na ruke od pera, ktorým ho pichla mama, keď škaredo písal. Raz videla na fotke XXXXX modrinu na zadnej časti tela a zvukovú nahrávku, kde mama a XXXXX kričali a nejaké trieskanie o stôl. Vyrozumela, že písali nejakú úlohu, ale nebolo zrejmé či ho bila. Tiež počula, že XXXXX to celé chcela riešiť najmä kvôli XXXXX, ktorý mal byť bitý najviac. Na otázku obvinenej uviedla, že aj keď už mala informácie od dcéry, nechcela to s obvinenou riešiť, pretože to bolo delikátne a chcela chrániť predovšetkým XXXXX Nemala vedomosť o žiadnej XXXXX diagnóze, ani škola nemala takúto vedomosť a ani o jej rómskom pôvode. Deti XXXXX nikdy nepôsobili ako týrané a keby s tým XXXXX nevyrukovala, nikdy by nepovedala, že sa také niečo mohlo diať. Zdrojom informácií o bití bola len XXXXX, aj tú nahrávku posúvala učiteľom ona. XXXXX na škole už nebola a XXXXX nikdy nič nepovedal. Keď jej XXXXX doniesla napolitánku, povedala jej, že nemôže jesť sladkosti, že keby jej to mama našla, že by ju zbila. Neskúmala či ide len o určitý druh sladkostí, ale dcéra jej hovorila, že XXXXX doma normálne dostala sladkosť. Má vedomosť, že XXXXX sa dopustila jednej krádeže, ktorá sa na škole aj riešila.

Svedkyňa maloletá XXXXX uviedla, že XXXXX bola jej spolužiačkou od 1. ročníka na ZŠ Gorazdová XXXXX. V druhom a treťom ročníku si začali ako trieda všimnúť, že XXXXX má modriny, na čo im povedala, že sa bije so sestrou. Niektorým hovorila, že modriny má od mamy. Asi v štvrtom ročníku triedna učiteľka kontaktovala XXXXX rodičov ohľadom tých modrín a potom sa to ukludnilo. Na druhom stupni už boli najlepšie kamarátky, trávili spolu veľa času a niekedy mala XXXXX modriny. Povedala jej, že dostala doma, napr. za zlú známku. alebo že jej našli obal od sladkosti, lebo mal zakázané jesť

sladké. Raz, v 8. alebo 9. ročníku nemohla súťažiť, lebo mala niečo so zápästím, lebo ju zbila mama. Spomínala, že mali v každej izbe varechy, že keď sa niečo stane, aby mala mama varechu po ruke. Na ňu pôsobila pani XXXXX milo, nikdy by nepovedala, že ich bije. Na konci 9. ročníka jej XXXXX napísala, že ide na výsluch, potom jej už neodpísala a dozvedela sa, že ich zobrali do krízového centra. Po tom ako to XXXXX oznámila na sociálke, rodičia ju trestali tak, že sa nemohla pekne obliekať. XXXXX jej povedala, že ju bila hlavne mama, otec len niekde, ale že vtedy to bolo silnejšie. Mama ju bila tak, že niekedy bolo kludnejšie obdobie a niekedy to bolo aj 4x za týždeň. Niekedy ju zbila varechou až tak, že varechu zlomila. Vie, že dostávala aj XXXXX, ale odchodom na strednú školu sa to skľudnilo, XXXXX bila mama tiež. XXXXX videla modrinu na zadku a na fotke videla XXXXX ako mal celý modrý chrbát aj zadok. Nahrávku, kde XXXXX kričal a plakal a pani XXXXX húkala a po niečom trieskala, mala v telefóne. Všetky informácie mala len od XXXXX, svedkom bitky nikdy nebola. XXXXX mala zakázané priberať, raz na ňu mama v telefóne kričala, že si dala horúcu čokoládu, čo bolo XXXXX ľúto a plakala. Modriny na nej videla veľakrát, na rukách, na zadku. Myslí si, že XXXXX si to nevymýšľala. Uviedla, že sa aj s mamou s XXXXX rozprávali, že ako to môže dopadnúť, ak bude bitky riešiť oficiálne, že ich môžu aj zobrať, na čo im povedala, že kvôli XXXXX jej to za to stojí a že v decáku jej bude určite lepšie. Chodila ku XXXXX domov často, varechu v jej izbe nikdy nevidela. Pripustila, že XXXXX si mohla občas niečo aj domyslieť, ale ona jej dôverovala. Nevedela o tom, že by XXXXX mala nejakú diagnózu, vedela, že je adoptovaná, ale nevedela, že je rómskeho pôvodu. Poprela, že by sa jej mama pred obvinenou vyjadrila, že školská psychologička XXXXX je krava, takto sa o kolegoch nevyjadruje. XXXXX mala so školskou psychologičkou problém, lebo jej na základe predchádzajúcej skúsenosti neverila, možno preto jej mama nechcela, aby za ňou pani XXXXX išla. List na sociálku spisovala pani XXXXX spolu s XXXXX sa do toho veľmi nechcelo, ale XXXXX za ňou stále chodila, že kedy to spíšu. XXXXX bola občas smutná alebo nesvoja, ale väčšinou bola veselá. Mimoškolské aktivity si vyberala sama, chodila na bedminton a do fitka, to ju bavilo. Nebavil ju klavír, na ktorý musela chodiť. XXXXX jej hovorila, že keby pribrala, mala by z toho zle. Fitko ju najskôr nebavilo, ale potom si ho obľúbila. Ako každá baba v tomto veku chcela mať peknú postavu. So súrodencami sa niekedy hádali a niekedy aj pobili.

Svedkyňa XXXXX, pracujúca na ZŠ Gorazdová XXXXX ako učiteľka a výchovná poradkyňa, uviedla, že začiatkom roka 2019 sa ku nej dostala informácia, že XXXXX sa sťažuje na neprimerané fyzické tresty doma. Na podnet pani XXXXX si vo februári 2019 zavolať XXXXX, aby jej o tom porozprávala. XXXXX jej hovorila, že mama ich neprimerane bije, pričom nejde o závažný problém a bitke nepredchádza žiadne dohováranie. Hlavne jej išlo o XXXXX, ktorý trpí najviac. Povedala, že mama ich bije varechou, že ju má v každej izbe a že máva modriny. Tiež, že jej mama hovorí, že je tučná a že kontroluje, čo si oblieka. Na začiatku XXXXX vysvetľovala postoj rodičov, že majú právo sa na niečo hnevať, že je v podstate dobre, že sa zdravo stravujú a nebola si istá či XXXXX nepreháňa. Vtedy je XXXXX žiadne zranenia neukazovala a ani ju o to nežiadala, ale keď bola gymnastická súťaž, mama jej vraj zakázala súťažiť a zbila ju varechou a XXXXX bolela ruka. Vtedy ju zobrala do kabinetu, aby jej ukázala zranenia. Mali byť na chrbte, ale tam nič nevidela. Jednu slabú modrinu mala na zápästí, ale bola veľmi slabá a povedala XXXXX, že sa jej to nejako nezdá. Ona nijaké fotky ani nahrávky nevidela, počula o tom, ale nemala o to záujem. V tom čase bola na multidisciplinárnom vzdelávaní na syndróm CAN, z ktorého jej v podstate vyplynulo, že je povinná to oznámiť. XXXXX pri ďalšom stretnutí vysvetlila, čo všetko ju bude čakať, ak sa bude problém riešiť a ona sa nakoniec rozhodla, že to riešiť chce. Dozvedela sa, že na ÚPSVAR XXXXX prišlo viacero anonymných trestných oznámení, na čo za nimi prišli pracovníčky úradu a vec sa začala

riešiť. Učila všetky tri deti XXXXX a okrem tohto s deťmi XXXXX neriešila žiadne iné problémy. XXXXX sa jej nikdy nezverila, bola introvert. XXXXX bola veselá, milá, v kolektíve obľúbená. XXXXX bol hyperaktívny, v učení z nich najslabší. Zranenia na deťoch XXXXX nevidela, ale deti bežne neprehliadajú, museli by to mať na tvári. Zámerné si informácie o deťoch XXXXX od kolegov nezisťovala, ale určite na ne pri rozhovore prišla reč. Priamo sa pýtala iba učiteľa XXXXX, ktorý uviedol, že si nič závažné nevšimol. XXXXX jej povedala, že XXXXX sa jej zverila a ona ju odporučila na ňu, ako na výchovnú poradkyňu.

Svedok XXXXX, otec detí a manžel obvinenej, sa pri svojom výsluchu zamerail na hodnotenie ním predložených sms správ medzi obvinenou a dcérami XXXXX a XXXXX, z ktorých podľa jeho názoru nie je zrejмый žiaden konflikt, napätie alebo tlak. Aj v kontexte týchto správ on ani jeho manželka nemohli ani len tušiť, že XXXXX v tom čase poza ich chrbát vykresľuje správanie ich rodiny, fabuluje nevhodné scény a vymýšľa konflikty, ktoré prirodzene uvádzali učiteľky do iného obrazu o ich rodine. Poukázal na diametrálny rozpor v komunikácii XXXXX s matkou a jej komunikácii s asistentkou učiteľa XXXXX, kde sa XXXXX stavia do role chůďatka, ktoré nik neľúbí a imponuje jej ľútosť a záujem učiteliek. Vo svojej výpovedi vysvetlil spôsob výchovy v rodine, ktorý začína dohovorením alebo upozornením na vec, ktorá sa im nepáči alebo s ňou nesúhlasia a vysvetlením dôvodu, ďalším stupňom je zobrať telefónu alebo vypnutie internetu na konkrétny čas, ďalej nasleduje zákaz obľúbených činností, opakované hlasité napomenutie a až potom nasleduje vyhrážka rukou alebo vareškou v ruke, čo väčšinou stačilo. Vyzdvihol pedantnú prácu obvinenej pri tvorbe denníkov pre deti, pričom do spisu predložil fotografie z týchto denníkov ako dôkazy do trestného konania a predloženými fotografiami demonštroval dovolenky a výlety detí. Vyjadril nespokojnosť s rozhodnutím súdu, ktorým boli deti vyňaté z rodiny, ktoré bolo nekriticky opreté o dôkazy, ktoré neboli prešetrené a ktorým boli zničené základy ich rodiny. Vo svojej výpovedi tiež uviedol, že XXXXX v komunikácii s pani XXXXX uvádzala informácie o pravidelných bitkách XXXXX. Triedna učiteľka XXXXX uviedla, že po takomto nahlásení XXXXX ho vždy kontrolovali či nemá modrinu, ale nikdy ju nemal. Uviedol, že z komunikácie XXXXX a pani XXXXX je zrejmé nabádanie XXXXX pani XXXXX na zabezpečenie dôkazov o bitkách. Uviedol, že obvinená udrela deti len výnimočne, dostali po zadku rukou alebo buchnúť po chrbte. Keď varila v kuchyni, mohlo to byť aj vareškou. Bolo to ale vždy v charaktere výchovy, ako posledný stupeň a muselo dôjsť k závažnému porušeniu pravidiel v rodine. Dialo sa tak až v čase puberty dievčat. K predloženej fotografii sa vyjadril totožne ako obvinená. Záverom svojej výpovede uviedol, že adoptované deti vstupujú do puberty neskôr ako iné deti. Prvá bola XXXXX ktorej konflikt so súrodencami bol prevažne verbálny, výnimočne fyzický. Naopak konflikty medzi XXXXX a XXXXX boli najmä fyzické, išlo o kopance, facky, buchnáty, ale hádzali po sebe aj rôzne predmety. XXXXX ako najmenší mal prirodzenú potrebu bojovať o spravodlivosť, išlo u neho o súrodeneckú rivalitu a pre svoje útoky si vyberal najmä XXXXX Ich bitky boli na dennej báze a XXXXX vyprovokovaná výrečnou argumentáciou XXXXX si zrejme neuvedomovala svoju silu získanú pravidelným športom a z celej sily ho udierala.

Svedok XXXXX starší, starý otec detí XXXXX, uviedol, že so synom, obvinenou a ich deťmi býva na jednom pozemku. Poprel, že by boli deti XXXXX týrané, je na dôchodku a nikdy ich nevidel dobité s plačom. Vyjadril sa, že skôr im chcel ako rodine niekto ublížiť, lebo všetko mali, deti chodili pekne oblečené, poslúchali, nebol dôvod na nejaké zákroky voči nim. Skôr sa pokazili v Náruči, lebo odtiaľ prišli plní demokracie, že im nemá kto rozkazovať. Deti k nim chodievali často, nikdy sa nestážovali, nevidel na nich žiadne zranenia a nepočul z ich domu ani žiadne kriky či buchoty. Deti sa nikdy nestážovali,

že by boli hladné. Všetky deti popísal ako slušné. Keď deti zobrali za týranie, nevesta mu nevedela vysvetliť prečo, bolo to ako blesk z čistého neba, nikdy nemal také signály.

Obdobne sa vyjadril aj svedok XXXXX, blízky sused a rodinný priateľ rodiny XXXXX. Uviedol, že s XXXXX sa pravidelne navštevovali, deti, najmä XXXXX, k nim často chodili, deti XXXXX sa im nikdy na rodičov nestážovali a nestážovali sa ani jeho deťom. On sám nikdy nevidel na deťoch žiadne zranenia a ani nebol svedkom nevhodného správania sa obvinenej k deťom. Obvinenú charakterizoval ako príkladnú matku. Nemal vedomosť o nejakých stravovacích obmedzeniach detí, vedel, že otec XXXXX je vegán.

Svedkyňa maloletá XXXXX, kamarátka XXXXX tiež nepotvrdila, že by boli deti XXXXX týrané. Nikdy na nich nevidela modriny a ani sa jej XXXXX nikdy nestážovala, len jej povedala, že mama je prísna, čo malo spočívať v tom, že musia poriadne poslúchať, upratovať a prísť domov načas.

Svedkyňa maloletá XXXXX, spolužiačka XXXXX, uviedla, že párkrát videla na XXXXX modriny, na chrbte a na zadku. XXXXX jej púšťala nahrávky, na ktorých XXXXX plače a kričí a bolo tam počuť kričať aj ich mamu. XXXXX jej rozprávala, že doma majú za všetko vynadané, že ich bijú a že mama na nich často lámala varechy. Raz za ňou prišla XXXXX so zbalenou taškou, že sa tam už nechce vrátiť, že ušla z domu. Tiež jej hovorila, že mali doma spoločné aktivity, chodievali na dovolenky a výlety a spolu športovali. Mala všetko, čo potrebovala a chodila dobre oblečená. K XXXXX uviedla, že v niektorých veciach jej veriť nemusela, ale toto jej verila, lebo počula tú nahrávku a nevidela dôvod, pre ktorý by si to XXXXX vymýšľala.

Psychiatrická XXXXX uviedla, že XXXXX bola vyšetrená 15.05.2018 na žiadosť rodičov pre poruchu správania a emotivity. Dôvodom boli drobné krádeže v škole. U XXXXX nezistila žiadnu vážnejšiu poruchu, išlo len o skratové konanie, nebola potrebná farmakologická liečba a odporučila iba terapiu v detskom psychiatrickom stacionári so zameraním na sebareguláciu, kde absolvovala šesť stretnutí. Ďalšie vyšetrenie bolo 07.02.2020 na žiadosť Detského krízového centra Náruč, kedy mala XXXXX suicidiálne proklamácie a emočné zmeny, nakoľko sa dozvedela, že jej biologická matka tragicky zomrela. Pri ďalšom vyšetrení dňa 09.10.2020, po návrate z krízového centra, jej lieky nenasadila, pretože depresiu u nej nezistila. XXXXX je uvádzala, že sa nezaobrá ťaživými spomienkami v súvislosti s rodinným prostredím u adoptívnych rodičov XXXXX. Čo sa týka XXXXX, tá bola u nej vyšetrená prvýkrát 05.03.2021 na žiadosť rodičov. Predtým bola pacientkou MUDr. XXXXX ktorý jej diagnostikoval afektívne pseudohalucinácie a afektívnu poruchu a naordinoval lieky Setralin a Rispero. Vysvetlila, že halucinácia je zmyslový vnem, ktorý nie je reálny, ale pacient je chorobne presvedčený, že reálny je a pseudohalucinácia je nereálny vnem, ale pacient si uvedomuje, že realita je iná, že je to len jeho subjektívny vnem. Na príklade vysvetlila, že pacient má pocit, že za ním niekto stojí, pričom si uvedomuje, že realita je taká, že nikto za ním nestojí. V kombinácii s afektívnou poruchou to znamená, že v intenzívnom emočnom rozporení má pacient pocit, že sa ním niekto stojí. Diagnóza MUDr. XXXXX bola opisného charakteru, nemá diagnostický kód, ona po vyšetrení stav XXXXX diagnosticky uzavrela ako poruchu správania a emócií a adaptačnú poruchu po pobyte v krízovom centre a antipsychotikum Rispero zmenila na Sulpirid. XXXXX bola vyšetrená ešte 01.07.202 a 27.08.2021. XXXXX charakterizovala ako emočne nestálu, impulzívnu, ťažko čitateľnú vo svojich reakciách pre okolie, povrchnú vo vzťahoch a ľahko ovplyvniteľnú. Tiež ako osobnosť s nerovnomerným vývinom, egocentrickým zameraním a tendenciami k subjektívnemu vnímaniu reality, čo sú tie pseudohalucinácie.

Rada si domýšľa rôzne súvislosti a svojej subjektívnej interpretácii uverí. Nemá o sebe reálny obraz, v niektorých oblastiach sa preceňuje a v iných podceňuje. V spoločnosti rovesníkov má tendencie neadekvátne pútať pozornosť na svoju osobu, čím si často zapríčiní ich neprijatie. XXXXX jej sama uviedla, že si málo verí a že nie je ničím výnimočná v porovnaní s inými dievčatami. Pri vyšetrení 05.03.2021 uviedla, že ju mrzí, že jej vinou museli byť všetci traja v krízovom centre, kde si uvedomila, že sa to nemuselo stať a že je veľa detí, ktoré majú ešte ťažší život. Na otázku uviedla, že deti jej povedali, že pri nerešpektovaní pravidiel boli doma potrestané, ale sebakriticky uviedli, že si to zaslúžili. Fyzické tresty nespomínali, uviedli, že im napr. mama nedovolila ísť von alebo pozeráť obľúbený program. Priznali časté konflikty s bratom, čo bolo dôvodom trestov. Tiež sa vo všeobecnosti vyjadrila k adoptovaným deťom, ktoré si s prihliadnutím na traumatizujúce detstvo nevytvorili dôverný vzťah k svetu a v budúcnosti, v puberte, majú tendencie správať sa problémovo, napríklad patologicky pútať pozornosť, testovať hranice a obchádzať pravidlá. Výchova adoptovaných detí je preto náročnejšia na trpezlivosť, o čom rodičia XXXXX pravdepodobne nedostali podrobnejšie informácie. Obe dievčatá boli naviac predčasne narodené, čo podľa jej skúseností tiež znamená horšie vyhliadky a prognózu v čase dospievania oproti deťom narodeným v termíne, nakoľko centrálna nervová sústava sa riadne nedovývija, čoho dôsledkom môže byť oneskorené emočné a sociálne vyzrievanie v dospievaní. K intelektu dievčat sa vyjadrila len orientačne, a to tak, že disponujú priemerným intelektom, XXXXX je v logickom uvažovaní v pásme ľahkého nadpriemeru. K vierohodnosti XXXXX sa svedkyňa nevedela jednoznačne vyjadriť, nakoľko bola málo zdieľna a jej odpovede boli málo informatívne. XXXXX vierohodnosť je podľa jej názoru znížená z dôvodu subjektívneho interpretovania reality, pohotovosti k fantazírovaniu a povrchnému spracovaniu vonkajších podnetov. Povrchné spracovanie vonkajších podnetov vysvetlila tak, že títo jedinci si realitu interpretujú po svojom, vonkajšie podnety vyhodnotia skreslene, napr. niekto fajčí cigaretu, on si domyslí, že fajčí marihuanu a podľa tejto svojej subjektívnej interpretácie sa správa. Pacient s touto poruchou má tiež oslabenú sociálnu predikciu, čo znamená, že nevie domyslieť dôsledky svojich vyjadrení a činov a nevie sa vcítiť do postojov druhých. Na otázku uviedla, že pri diagnostike detí nezistila indikátory nasvedčujúce fyzickému týraniu.

Svedkyňa XXXXX, pediatrička detí XXXXX uviedla, že deti bývali choré sporadicky. Pri kontakte s deťmi a ich vyšetreniach nezistila žiadne známky fyzického ani psychického týrania, skôr by povedala, že o deti bol postaraný príkladne.

Svedkyňa XXXXX, psychologička centra Návrat OZ XXXXX uviedla, že s rodinou XXXXX sa stretla na základe odporúčania detského krízového centra Náruč za účelom podpory adoptívnych rodičov detí, ktoré boli umiestnené v centre Náruč. Neskúmali čo sa stalo, poskytovali im podporu a poradenstvo takmer 2 roky s frekvenciou stretnutí 2x za mesiac. Zistili, že manželia XXXXX vychovávajú tri adoptované deti, všetky sú psychiatrickými pacientmi, pričom XXXXX má diagnostikovaný aj fetálny alkoholový syndróm. Deti vychovávali ako vedeli, ako boli vychovávaní oni, ale nevedeli, že takéto deti potrebujú iný prístup. Učili ich rodičovským zručnosťami a špecifikám adoptovaných detí. Rodičia to zobrali ako výzvu, pracovali na sebe, pani XXXXX sa naučila zvládať výbuchy zlosti XXXXX bez fyzických trestov. S maloletým XXXXX ukončili spoluprácu, lebo spolupracovať nechcel a odporučili mu pokračovanie v psychologickej pomoci inde. Mal jedinú vedomú trauma, ale nie z trestania, ale z odlúčenia od rodičov v Náruči, pretože emocionálne bol na nižšej úrovni. Oni odporučili rodičom diagnostiku na fetálny alkoholový syndróm v organizácii FAScinujúce deti a vyšiel mu rozsiahly postih následkom pitia jeho matky v tehotenstve, teda rozsiahle neurologické poškodenie mozgu, je ľahko rozrušiteľný,

má časté zúrivé záchvaty, nerozumie, že príčina vyvoláva následok, pričom z týchto dôvodov je ťažko vychovávateľný a robí nelogické a nepredvídateľné činy, napr. zbil svojho autistického kamaráta. Sám XXXXX im uviedol, že mával konflikty s mamou, ale že išlo o bežné konflikty v rodine. Všetky deti klamali, čo je bežný znak emocionálne narušených detí v adoptívnych rodinách. Od rodičov XXXXX zistili, že XXXXX nie je dobre pripútaná na rodinu, správa sa nezávislo, akoby k nim nemala vytvorený vzťah a nebrala ich ako autoritu. Vyčíta im, že nepodporujú jej biologickú rodinu a má problém so sexuálnou orientáciou. XXXXX život je zameraný na pútanie pozornosti, aj veľmi nevhodným spôsobom. Fabuluje, aby získala pozornosť. Toto robila aj v Náruči, mimo dosah rodičov. Má sebapoškodzovacie tendencie a experimentovala s alkoholom a asi aj marihuanou. Na otázku prečo práve v Náruči dochádzalo k excesom detí uviedla, že XXXXX tam nemala problematické správanie, cítila sa tam dobre, XXXXX asi potrebovala pútať pozornosť viac ako doma a XXXXX ťažko prežíval odlúčenie od rodičov a hneval sa na XXXXX že vyniesla na svetlo sveta to bitie, chcel ísť domov a možno ani nerozumel, že bitka od matky bola prestrelená, nepovažoval to za čudné. Uviedla, že rodičia im priznali, že deti bili, používali to ako výchovný prostriedok, lebo inak ich nevedeli zvládať. Fyzické tresty s rodičmi veľmi nepreberali, spomenuli bitku XXXXX od matky, keď XXXXX zbil autistického suseda. Keď sa matka dozvedela, čo sa stalo, objavili sa u nej pocity zlosti a frustrácie z toho ako to mohol urobiť, a rozhodla sa ho potrestať bitkou. Jej frustrácia pramenila aj z toho, že bola 9 rokov doma, všetok čas venovala deťom a výsledky svojej výchovy nevidela. Matka mala tendenciu vstupovať medzi konflikty XXXXX s XXXXX, čo konflikty ešte viac vyhrotilo. Pravdepodobne ich trestala za tie konflikty, lebo si nevedela dať rady a riešiť ostré konflikty detí inak. Matka považovala za správne deti rozdeliť, konflikt ukončiť a potrestať ich za to. Svedkyňa tento výchovný postup považovala za nesprávny a konštatovala, že rodičia náročnú výchovu komplikovaných detí nezvládali. Matka reagovala v konfliktných situáciách detí príliš afektívne, nevolila dobré výchovné postupy, ale jej cieľom nebolo deti týrať. Uviedla, že tréning rodičovských zručností zobrali manželia XXXXX poctivo, naučené zručnosti sa pri kontakte s deťmi snažili používať a najmä pani XXXXX sa naučila lepšie zvládať výbuchy zlosti XXXXX, konflikty detí, čo ocenili aj dievčatá. Výchovu zamerali na prítomnosť, nie budúcnosť a k deťom začali pristupovať nie ako k celku, ale individuálne. Záverom svedkyňa uviedla, že z detí pracovala iba s XXXXX a informácie o dievčatách mala od rodičov.

Zo znaleckého posudku č. 27/2020 XXXXX, znalkyne z odboru psychológia, klinická psychológia detí naopak vyplýva, že ani u jedného z detí XXXXX nenašla znaky syndrómu CAN – fyzické týranie, a to aj napriek používaniu fyzického trestu ako výchovného prostriedku. Nezistila zaostávanie vo vývine, regresné prejavy, či iné indikátory, ktoré by poukazovali na fyzické týranie maloletých detí v domácom prostredí. Na špecifickú vierohodnosť mal. XXXXX má vplyv hnev na matku za jej reakcie, týkajúce sa jej sexuálnej orientácie a frustrácie z rozchodu s priateľkou. Z nálezu psychologického vyšetrenia vyplýva, že silné afekty hnevu a zlosti majú negatívny vplyv na spracovanie vnímanej situácie alebo vnímaného podnetu v dôsledku čoho potom dochádza k mylnej interpretácii reality. Z tohto dôvodu je jej špecifická vierohodnosť čiastočne znížená. Pokiaľ ide o mal. XXXXX aj u nej bola znaleckým skúmaním zistená znížená špecifická vierohodnosť, čo je spôsobené narušenou schopnosťou testovania reality vplyvom neprimeraného zjednodušovania vnímaného podnetu a tiež aj slabá kontrola hnevu a zlosti, dôsledkom čoho má tendenciu na vzniku chybných interpretácií reality. Jej špecifická vierohodnosť je čiastočne znížená aj vplyvom jej povahových čŕt, konkrétne tendenciou získavať si pozornosť miestami až teatrálnym spôsobom ale tiež motivačným a interpersonálnym kontextom. Motiváciou mal. XXXXX bola nespokojnosť s používaním fyzického trestu

v rámci výchovy a želanie zmeny matkinho správania. V situácii, kedy sa začali riešiť jej sťažnosti na matku a bola vyzvaná k doloženiu dôkazov už nechcela cúvnuť, hoci v tej dobe bol jej vzťah s mamou oveľa lepší. Maloletý XXXXX má špecifickú vierohodnosť zachovanú a jeho vyjadrenia ohľadom správania matky a popisu rodinnej situácie sú bez nadhodnocovania alebo skresľovania.

Z revízneho znaleckého posudku č. 40/2022 Ústavu pre znaleckú činnosť v Psychológii a Psychiatrii, spol. s r. o. Nové Zámky vyplýva, že v čase vyšetrenia /jar 2023/ pôsobili vzťahy v rodine XXXXX ako pomerne stabilizované. Telesné tresty už nie sú, niekedy nadávky. Podľa súčasnej popisovanej situácie deťmi znalec konštatoval, že ide o prirodzený vývin, rodina svoju obtiažnu minulosť „prežila“ a hľadá nové spôsoby fungovania. Ani u jedného z detí sa neobjavili známky, ktoré by poukazovali na to, že dotyčné dieťa je stresované aktuálnymi okolnosťami. Znalec sa domnieva, že v ich živote sa aktuálne neodráža trauma. Znalec uviedol, že genetická nepríbuznosť mohla byť zdrojom konfliktov medzi súrodencami, čo sa mohlo podpísať aj na konfliktach počas pubertálneho obdobia Lucie vo vzťahu k matke. XXXXX bola pravdepodobne geneticky sama a hľadala identitu vo vzťahu k faktu, že je biologicky cudzia k svojim rodičom a preto dochádzalo ku konfliktom. V súčasnosti sa dá hovoriť o istom „vzretí“ vzťahov medzi deťmi a rodičmi. Vo všeobecnosti platí, že ak vzťahy prejdú krízou a spamätajú sa z toho, tak sú potom väčšinou tieto vzťahy „zrelšie“. Rodiny XXXXX určite krízou prešla a s vonkajšou pomocou ju dokázala zvládnuť. Konštatoval, že XXXXX neponúkla racionálnejší, resp. reálnejší náhľad na prežité okolnosti ani po uplynutí krízového obdobia, toto chce len zatlačiť do minulosti. Vo výsledkoch vyšetrenia znalca sa prezentovala ako labilná a nevyrovnaná, nepresne povedané ako „problémová povaha“. Znalec uviedol, že v danej rodine chýba sebakritickejšie vyjadrenie zúčastnených osôb ku všetkému, čo sa udialo. Ak je pravdou, že matka detí používala istý čas neprimerané tresty, mala by v sebe nájsť vnútornú silu, aby sa za to deťom ospravedlnila a ak je pravda, že XXXXX si tresty vymyslela, bolo by vhodné, aby urobila to isté, čo by bolo vzhľadom na jej vek a povahu zrejme obtiažnejšie a potrebovala by k tomu pomoc zvonku. V čase znaleckého vyšetrenia nemanifestovali deti XXXXX také symptómy, ktoré by mali svoj pôvod v údajnom týraní zo strany matky v minulosti. Všetky tri deti znalcovi opakovane hovorili, že to bolo tak, ako to popisovali, resp., že si na to už presne nepamätajú a bolo zjavné, že sa im o tom už nechce hovoriť. Znalcovi to ale pripadá tak, že deti sú ohľadom minulosti neisté, nie sú s ňou vnútorne vysporiadané a preto je bezpečnejšie o tom nehovoriť. V čase posudkov Dr. XXXXX a Mgr. XXXXX vyznieval vzťah medzi matkou a XXXXX ako konfliktný, išlo o boj medzi ťažšie zvládnuteľným impulzívnym dieťaťom a matkou, ktorá sa ho snaží zvládnuť a využíva na to všetky prostriedky. V súčasnosti XXXXX hodnotí vzťah s mamou ako dobrý, nakoľko ide o vzťah dozretý a úprimný si znalec nedovolí hodnotiť, ale považuje ho za funkčný. Súrodenci XXXXX vyjadrili spokojnosť, že tresty už nie sú také tvrdé ako boli v minulosti a oceňujú, že ide len o nadávky. Znalec sa nedomnieva, že oživovanie spomienok z minulosti by deti traumatizovalo. Za pravdepodobnejšie považuje, že to prežívajú skôr ako „neisto a nepríjemné“, k čomu prispieva skutočnosť, že koniec situácie zostal visieť vo vzduchu a nepadlo definitívne rozhodnutie či „mala pravdu XXXXX alebo matka“. Domáce prostredie nie je pre deti spojené výlučne s nepríjemnými spomienkami, po materiálnej stránke im bolo dobre, žili v „luxuse“, chodili na dovolenky. Skutočnosť, že približne od roku 2019 nepríjemné zážitky prestali, im umožnilo viac sa sústreďovať na to príjemné, čo v tomto prostredí zažili. Okrem toho sa postoj rodičov zmenil, to jednak v tom, že údajné neprimerané fyzické tresty prestali a jednak v tom, že sa vraj rodičia prestali medzi sebou hádať, čo môže byť tiež dôležitý faktor. Znalec sa opatrne vyjadril k fyzickým trestom vo výchove, tak, že v zásade je proti nim, ale zároveň pripustil, že jedna výchovná

po zadku je pre dieťa menej traumatizujúca ako keď mu rodičia nadávajú, ponižujú ho alebo s ním dokonca nekomunikujú. Nikdy by ale fyzický trest nemal byť ponižujúci, nemal by spôsobovať silnejšiu fyzickú bolesť a trestajúci by nemal používať žiadny predmet, ktorý ho samého chráni pred bolesťou, ktorú spôsobuje dieťaťu.

Vyšetrovateľ PZ do spisu zažurnalizoval aj písomné vyjadrenia XXXXX a XXXXX, ktoré tvorili súčasť návrhu obhajcu obvinenej na zastavenie trestného stíhania zo dňa 27.03.2024. V uvedených vyjadreniach sa obe vyjadrovali v zmysle, že dnes vnímajú vyšetrovanú vec inak a že by rady uviedli veci na pravú mieru, nakoľko vtedy ich výpovede ovplyvňovala puberta a hnev na rodičov a nie všetko bolo tak ako to vtedy prezentovali.

Súčasťou spisu je množstvo listinných dôkazov, a to súdne rozhodnutia, na základe ktorých boli deti XXXXX odňaté z rodiny a postupne do rodiny vrátené, písomné podklady z Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Pov. Bystrica, Detského krízového centra Náruč, centra Návrat OZ, lekárske správy a iné.

Zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. d/ Tr. zákona s poukázaním na ustanovenie § 138 písm. b/, j/ Tr. zákona sa dopustí ten, kto blízkej osobe alebo osobe, ktorá je v jeho starostlivosti alebo výchove, spôsobí fyzické utrpenie alebo psychické utrpenie bitím, kopaním, údermi, spôsobením rán a popálenín rôzneho druhu, ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, neustálym sledovaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu alebo stresu, násilnou izoláciou, citovým vydieraním alebo iným správaním, ktoré ohrozuje jej fyzické alebo psychické zdravie alebo obmedzuje jej bezpečnosť, a taký čin spácha závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas a na viacerých osobách.

S prihliadnutím k vyššie uvedeným dôkazom mám za to, že vykonaným vyšetrovaním bolo preukázané, že skutok, ktorého sa mala obv. XXXXX dopustiť, nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Svoje rozhodnutie opieram o skutočnosť, že v priebehu rozsiahleho vyšetrovania bolo zistené, že obvinenie XXXXX bolo postavené predovšetkým na výpovediach XXXXX a XXXXX ktoré v priebehu konania zmenili svoj postoj ku konaniu ich matky a vo svojich podrobných výpovediach logicky zmenu svojho postoja obe vysvetlili. Predovšetkým je treba poukázať na to, že s odstupom času si uvedomili aj svoj podiel na konaní obvinenej, vysvetlil dôvody, prečo matku nerešpektovali a tiež priznali, že značne zveličili frekvenciu a intenzitu fyzických trestov zo strany obvinenej. XXXXX priznala, že modriny vzniknuté zo zápasov s bratom a cvičenia, prezentovala ako modriny vzniknuté z úderov matky a že zabezpečovala dôkazy proti svojej matke za účelom, aby jej ublížila. Je treba konštatovať, že väčšina svedkov, ktorí sa pohybovali v kruhu rodiny XXXXX zásadne popreli, že by deti XXXXX boli týrané, nikdy neboli svedkami ani len nevhodného správania sa matky k deťom, nevideli žiadne zranenia detí a deti sa im nejavili ako nešťastné alebo týrané. Ak aj niektorí zo svedkov videli na XXXXX modriny, uverili jej tvrdeniu, že tieto jej spôsobila obvinená. Obvinená priznala, že občas deti uderla rukou po zadku alebo po hlave, ale bolo to len výnimočne, keď si už s nimi nevedela dať rady a najmä, keď chcela zabrániť tomu, aby sa bili. Že boli deti XXXXX komplikované a problematické na výchovu a vyžadovali si zvýšenú trpezlivosť zo strany rodičov bolo v danej trestnej veci podrobne vysvetlené viacerými odborníkmi,

pričom hlavnými príčinami mali byť skutočnosti, že deti boli adoptované, boli predčasne narodené a u XXXXX bol zistený aj rozsiahly fetálny alkoholový syndróm, ktoré okolnosti sa prejavujú najmä v období dospievania. Rodičia XXXXX najmä obvinená XXXXX XXXXX aktívne spolupracovala s odborníkmi za účelom osvojenia si správnych rodičovských zručností a naučila sa adekvátnejšie reagovať na neprimerané správanie detí. Za dôležitý dôkaz považujem aj zabezpečenú komunikáciu medzi XXXXX a XXXXX s obvinenou, z ktorých objektívne nevyplýva napätie či strach detí a ani tyranizujúce správanie obvinenej a tiež ich osobné denníky, kde sa na matku nesťažovali. V neposlednom rade v stručnosti poukazujem na revízný znalecký posudok Ústavu pre znaleckú činnosť v Psychológii a Psychiatrii, spol. s r. o., Nové Zámky, z ktorého záverov vyplýva, že v čase znaleckého vyšetrenia nemanifestovali deti XXXXX také symptómy, ktoré by mali svoj pôvod v údajnom týraní zo strany matky v minulosti. Súdy v civilnom konaní taktiež nepokladali konanie obvinenej za tak závažné vo vzťahu k deťom, nakoľko postupne zrušili výchovné opatrenia nariadené nad maloletými, a to na základe podnetu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Pov. Bystrica.

Vyhodnotením všetkých skutočností zistených v priebehu prípravného konania jednotlivo i v ich vzájomnom súhrne, som dospela k záveru, že konaním obv. XXXXX neboli naplnené zákonné znaky zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. d/ Tr. zákona s poukázaním na ustanovenie § 138 písm. b/, j/ Tr. zákona a ani iného trestného činu a nie je dôvod na postúpenie veci. Zároveň ale možno ustáliť, že v danom prípade išlo u obv. XXXXX o nepochybne nevhodne zvolené výchovné prostriedky, čo si však postupom času v spolupráci s odborníkmi uvedomila a v konečnom dôsledku to viedlo k ustáleniu a zlepšeniu vzťahov v rodine.

Podľa § 215 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak nie je tento skutok trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti som preto rozhodla tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

Mgr. Lenka Danihlíková
prokurátorka